

PRYČ Z TOHO DOMU IV.

Když otec už nemůže natočit hlavu, aby ostatní
nezahlédl ani periferním pohledem, uděláš to ty.
Můžeš umýt auto, uklidit sklep, zapálit další
cigaretu nebo si ještě třikrát přidat,

ale ta scéna tě stejně nemine, neboť je psaná synům
na tělo, a klidně zpomalí čas, aniž by přiškrtila tep
hodinových strojků,

a pak, až úniky vzdáš, bleskovým pohybem
vykonaným v zákrytu mrknutí oka obnaží se před
tebou nahá, jako holka v nočním podniku, kterou
sis všelijak maloval, a přestože s ní teď sedíš na
pokoji a šeptáš *ne*, jakási tenze tlačí *ano*.

Není z tvé hlavy ani z tvého srdce a je milosrdná
aspoň v tom ohledu, že na rozdíl od tebe před ní
tvůj otec může zůstat v pyžamu.

Protože až ztracený v posteli poobědvá morfinovou
náplast, až s obrovským vypětím chytne se rukama
hrazdy a rozhodí ochablé nohy jako batole,

budeš to ty, ponížený a vyděšený, koho obsedne
smrt, a tobě zahraje, že se udělala.

Jemu bude patřit slast.